

**ПЕРЕВАГИ СУЧАСНОЇ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ
«ГОМЕОПАТИЧНА ФАРМАЦІЯ» В НАЦІОНАЛЬНОМУ
ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

Кіресв І. В., Жаботинська Н. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Кафедра фармакоterapiї

farmacoter@nuph.edu.ua

В останні роки в Україні, йде активна робота щодо розроблення оптимальної моделі системи охорони здоров'я, яка відповідала б вимогам часу та можливостям держави і забезпечила б населення якісною і доступною медичною допомогою. Проблемою номер один є надання медичної допомоги пацієнтам із хронічною патологією, які потребують тривалого курсу терапії, що нерідко призводить до алергічних реакцій, токсичних побічних ефектів, нерідко вкрай тяжких. Вихід із цієї ситуації якраз і може підказати шлях інтеграції методу гомеопатії у лікування таких пацієнтів. Найважливіша перевага методу гомеопатії – використання малих доз природних субстанцій. Гомеопатичні ліки, виготовлені шляхом багатократного розведення сировини, не є токсичними, не викликають алергійних реакцій навіть при тривалому застосуванні. Призначений за принципами гомеопатичної доктрини гомеопатичний лікарський засіб сприяє відновленню, поліпшенню функції одразу декількох систем організму пацієнта [1]. Таким чином, виникає нагальна потреба в спеціалістах, які були б компетентними в організації та здійсненні виробничої діяльності аптек щодо виготовлення гомеопатичних засобів, у різних лікарських формах за рецептами лікарів і замовленнями лікувальних закладів, включаючи обґрунтування технології та вибір допоміжних матеріалів відповідно до правил Належної аптечної практики (GPP), а також могли організовувати та брати участь у виробництві гомеопатичних засобів, в умовах фармацевтичних підприємств, включаючи вибір та обґрунтуванням технологічного процесу.

Питання необхідності підготовки провізора-гомеопата в Національному фармацевтичному університеті піднімалось протягом останніх 20-25 років. Науково-педагогічними працівниками університету А.А. Котвіцькою, В.П Черних., О.І. Тихоновим, С.Ю.Осипенко, Т.Г.Ярних, В.О.Соболевою, С.О.Тихоною та іншими [2] публікувались наукові праці, присвячені науковому обґрунтуванню необхідності широкого впровадження гомеопатії у фармацію та практичну охорону здоров'я, підкресленню необхідності підготовки фахівців з гомеопатичної фармації та відкриття спеціальності «Провізор-гомеопат».

Згідно Закону про вищу освіту [3] Університет є головним типом закладу вищої освіти і лише університет може пропонувати освітньо-професійні програми на всіх рівнях вищої освіти. Враховуючи критерії привабливості та ефективності освітньої програми (можливість працевлаштування після завершення програми; можливість продовження навчання на більш високому рівні вищої освіти; можливість поєднання навчання за даною освітньою програмою з одночасним опануванням іншої освітньої програми) у Національному фармацевтичному університеті на кафедрі фармакоterapiї було розроблено освітньо-професійну програму «Гомеопатична фармація» з підготовки магістрів зі спеціальності 226 «Фармація, промислова фармація». Програма має обсяг 120 кредитів ЄКТС, розрахована на термін навчання 1 рік 6 місяців. Навчатися за цією програмою можуть особи, які мають освітній ступінь – Спеціаліст зі спеціальностей 7(8).12020101 Фармація, 7(8).12020102 Клінічна фармація, 7(8).12020104 Технології парфумерно-косметичних засобів. Здобувачі вищої освіти по закінченні цієї програми отримують освітній ступінь – Магістр фармації, професійну кваліфікацію – Провізор,

провізор-гомеопат. Метою створення такої освітньо-професійної програми є підготовка фахівців, які володіють глибокими знаннями, а також базовими й професійними компетентностями в галузі фармації/промислової фармації. Формування здатності застосовувати набуті знання, уміння та навички для вирішення типових задач діяльності фахівця на відповідній посаді у сфері фармацевтичної галузі, включаючи пошук, створення, виробництво, контроль якості, дослідження, зберігання, реалізацію, маркетинг гомеопатичних лікарських препаратів, надання консультативної допомоги населенню з вибору та раціонального застосування гомеопатичних лікарських засобів, а також організаційно-правові аспекти надання фармацевтичної гомеопатичної допомоги. Акцент робиться на формуванні та розвитку професійних компетентностей у такій сфері фармацевтичної галузі як гомеопатія. Необхідно звернути увагу на те, що в класифікаторі професій ДК 003:2010 із змінами, затвердженими наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 15 лютого 2019 року № 259, вказана професія 2224.2 – провізор-гомеопат, що підтверджує не тільки необхідність, але і законодавчо закріплену можливість підготовки магістрів фармації такої кваліфікації [4]. Згідно класифікації видів економічної діяльності ДК 009:2010 (діє з 01.01.2012) робота провізора-гомеопата регламентується в секції Q Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги, розділі 86 Охорона здоров'я, групі 86.90 Інша діяльність у сфері охорони здоров'я. *Цей клас включає «діяльність з охорони здоров'я людини, яка здійснюється не в лікарнях і не лікарями або стоматологами: діяльність медсестер, акушерів, фізіотерапевтів або іншого парамедичного персоналу у сфері... гомеопатії, мануальної терапії, голковколуювання тощо. Ці види діяльності можуть здійснюватися в клініках, які діють при фірмах, школах, будинках для осіб похилого віку та інших організаціях, що не є лікарнями, але мають власні консультаційні центри з місцями прийому пацієнтів»* [5]. Таким чином, професія провізора-гомеопата закріплена в класифікаторі професій, що законодавчо обґрунтовує можливість її отримання. А діяльність провізора-гомеопата чітко регламентується в класифікації видів економічної діяльності, що дозволяє розширити можливості працевлаштування порівняно з провізорами. Наприклад, провізор-гомеопат може працювати поза межами державних лікувальних закладів та аптечних установ в якості провізора-консультанта із застосування гомеопатичних засобів, а також провізором-гомеопатом в центрах, які спеціалізуються на нетрадиційній медицині. Крім того, така кваліфікація дозволяє виконувати наукові дослідження саме гомеопатичних засобів.

Література

1. Гуцол Л.П. Основи гомеопатії: навч. посібник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Л. Гуцол. – Вінниця: Нова Книга, 2011. – 344 с.
2. Тихонов, О.І. Наукові аспекти впровадження гомеопатії у фармацію та охорону здоров'я / О.І. Тихонов, С.Ю.Осипенко, Т.Г.Ярних, В.О.Соболева, С.О.Тихонова // Клінічна фармація. – 2000. – Т. 4, №2 – С.10-14
3. Закон України про вищу освіту Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/1556-18> (дата звернення: 03.07.2019). – Назва з екрана.
4. Класифікатор професій ДК 003:2010 із змінами, затвердженими наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 15 лютого 2019 року № 259 [Електронний ресурс] : – Режим доступу: https://hrliga.com/index.php?module=norm_base&op=view&id=433 (дата звернення: 03.07.2019). – Назва з екрана.
5. Класифікація видів економічної діяльності [Електронний ресурс] : – Режим доступу: https://www.juridicheskij-supermarket.ua/page_kvednew.html?group_id=259 (дата звернення: 03.07.2019). – Назва з екрана.